

ligere Amtsforsvalters Angivelse beløbe sig til cirka 400 Mil, tror jeg, at Brugen af 16 til 18 Dør/Sand ikke vil kunne siges at være en for høi Godtgjørelse for at besørge sin egen Befordring. — Jeg kan ikke Andet end anbefale det ærede Thing at vedtage Lovforslaget; idet jeg tror, at man ved nærmere Overveielse vil finde, at der er gode og gyldige Grunde til her ikke at følge den Anvisning, som er givet i Loven af 2den Juli 1870 § 5 om Amtsforsvalternes Lønning.

Sasle: Jeg tror, at det ærede første Medlem for første Kreds (Krieger) har Ret, naar han mente, at jeg har set noget Andet i Loven af 2den Juli 1870, end der staar. Jeg tror, som den ærede Minister udtalte, at det er tydeligt nok, at der i denne Lov og i den tidligere Lovgivning har været udtalt og paatænkt, at man bør strebe hen til, kun at have een Amtstue i hver Amtsrads-kreds. Det er dette, jeg har udtalt, og ikke noget Andet. Hvad de Bemærkninger angaar, som den ærede Minister fremkom med, maa jeg med Hensyn til, hvad han ansøgte om Forretningerne og deres Betydning kun sige dette, at det ikke var mig fremmed, thi det staar allerede i Motiverne, og dem har jeg gjennemgaaet. Hans Foredrag overtydede mig derfor ikke om, at det var en urigtig Betragtning, som jeg har fremført. Med Hensyn til Beliggenheden af Sørom Amtstue maa jeg gjøre opmærksom paa, at der derfra vist nok ikke er mere end en lille Mil til nærmeste Sernbanestation, og dette forekommer mig rigtignok at have ikke saa liden Betydning. Naar man har en Sernbanestation, hvorfra man igjen kun har en Mils Veis Kjørjel til Hillerød, synes det mig ikke, at man kan klage over, at det skulde være besværligt at komme til Amtstuen. Man maa gaa ud fra, at de Beboere, som skulde have en Lettelse ved at beholde Sørom Amtstue, skulde til Sørom, og naar de ikke have mere end en Mils Bei til Sernbanestationen fra Sørom, er det egentlig ikke noget Stort, der vindes for dem ved at beholde Amtstuen, og en stor Del af de Beboere, som den høitagtede Minister omtalte, ville vistnok derhos om ikke meget lang Tid faae en endnu bekvemmere Bei, idet der jo har været Tale om en Sernvei gjennem Gribstov, som vist nok vil lette Kjørslen for dem til Hillerød. Jeg maa derfor beklage, at jeg ikke er bleven overbevist af den høitagtede Minister, men endnu maa fastholde min Mening, at der ikke i dette Dieblif er fremkommet saa vægtige Grunde for at beholde Sørom Amtstue, at jeg nu kunde stemme for den endelige Vedtagelse af denne Lov.

Finantsministeren: Jeg har ganske vist ikke tænkt mig Muligheden af at overbevise det ærede Medlem ved, hvad jeg sagde; men det maatte være mig tilladt at tvivle om, at han erindrede Alt, hvad der staar i Motiverne, thi han

nævnedes kun enkelte Dele deraf og netop de Dele, som forekomme mig at have mindst Betydning. Han nævnedes kun Forretningernes Omraade, men ikke deres Bestaaenhed eller det Ansvar, vedkommende Embedsmænd havde. Det var dette, jeg tillod mig at tilføie som Noget, der forekom mig at være nødvendigt til Bedømmelsen af, hvorvidt man overhovedet for Embedernes Skyld kunde sammenlægge Frederiksberg og Kronborg Amtstuer. Naar nu det ærede Medlem siger, at det for Befolkningen vil hjælpe betydelig, at de ikke havde mere end en Mil til Stationen, saa vil det jo for det Første være en Nødvendighed at gaa den Mil fra Stationen til Sørom for overhovedet at komme der, thi det er ikke mig bekendt, at der er nogen Mulighed for at leie Bogne ved denne Station for Befordring til Sørom, og dernæst er det ikke sagt, at den største Del af de Godtfolk, som skulde til Sørom, komme ad den Bei, hvor Stationen ligger; den nærmeste skulde jo være Fredensborg eller Helsingør. Naar det ærede Medlem mente, at der snart vilde komme en Sernbane i Vestre-Kronborg Birk, tillader jeg mig foreløbig at tvivle derom; thi, som bekendt, har der været rørt ved denne Sag og rørt ikke saa ganske ubetydeligt; ja, der har været tilbudt større Røst til en Bane i denne Retning, end der har været Tale om ved nogenstomhelst anden Bane i Danmark; men ikke desto mindre blev Banen ikke til Noget, idet man ikke kunde bevæge Beboerne derude til overhovedet at tegne sig for Bidrag, der i ringeste Maade vilde lette Sagens Gjennemførelse. At der nogenstunde skulde komme en Bane, tør jeg ikke benegte, og jeg vil haabe, at der kommer en saadan; men jeg tror, at det er af de Sager, som endnu have temmelig lange Udsigter, og det er ikke værd at indrette sin Fremgangsmaade efter denne Bane.

Sasle: Ja, det sidste Moment, som den høitagtede Minister omtalte, var kun Noget, jeg ansøgte som mindre Besentligt, men som dog maaske kunde være værd at erindre ved denne Leilighed. Søvrigt tror jeg, at, hvad man maa fastholde, er, hvor langt der er fra Sørom til Hillerød eller til den nærmeste Station, som fører til Hillerød, og, naar den høitagtede Minister siger, at Folk maa gaa fra Sørom til Fredensborg, ved jeg ikke, om de ikke kunne befordres ved de samme Befordringsmidler, som benyttes for at komme til Sørom; thi der kan ikke være Tale om, at Sørom Amtstue kun er for dem, der ligge lige ved Sørom og kunne gaa dertil; men der maa være nogle, som ere længere borte fra Sørom, end der er fra Sørom til Sernbanestationen.

Finantsministeren: Jeg tror, at det er aldeles klart, at den, der kommer til Stationen og vil til Sørom, vil staa paa Stationen uden Mulighed for at faae Kjørstøi og altsaa maa gaa.